

ທົດລໍາມ ອອພະການ,

ສະບັບ ເຄລີມຈາກ

รmo.ทส.คนใหม่ กับ‘สีบ นาคะเสถียร’

วัน รุ่มนต์ริวการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชื่อ วิเชษฐ์ เกษมทองศรี
ให้ใบอนุญาตกับข้าราชการในการปะน้ำรากอย่างให้ทำงานเหมือน สืบ นาคะเสธียร์ ที่ทำน้ำ
ซึ่งมีความต้องการตั้งแต่ที่มา แล้ว รุ่งสิกิจใจว่า รุ่มนต์ริวท่านนี้ นำจังหวัดในมุ่งท่านจริงๆ
จังๆ กับกระทรวงเกรดบี (ทางการเมือง) บ้าง แม้ว่าจะไม่เคยได้ยินชื่อเลียงของท่านในงาน
แบบนี้มาก่อนก็ตาม

ในมุมของมูลนิธิสื่อภาษาเล็กๆ ทางด้านว่าทำงานจริงจังเสียแบบพี่เลี้ยงต้องทำอย่างไร ก็อาจจะสรุปเป็นประเดิมให้บ่าๆ ได้ดังนี้

1. เป็นนักวิชาการที่ใช้วิชาการนำการจัดการ คือ การทำงานต่างๆ ต้องให้ความสำคัญกับหลักการ ความรู้ และงานศึกษาวิจัยที่เป็นฐานในการวางแผนกำหนดมาตรการจัดการต่างๆ

2.เป็นหัวข้อการที่เป็นตัวอย่างของความเสียสละ ทุ่มเท ให้กับการทำงานในหน้าที่อย่างจริงจัง โดยมีได้ทำเงื่อนไข ข้อจำกัดใดๆ มากปิดกั้นเป้าหมายในการทำงาน เช่น เมื่อวันงานช่วยชีวิตลูกทาร์บี้ที่เรื่องเชี่ยวหลานมาวันงานต่อจากคนอื่นที่ไม่ได้ทำงานจริง ใช้งบประมาณไปเกือบหมดโดยไม่ได้งาน คุณลีนก์ทำงานบนข้อจำกัด เสียงอันตรายทำงานช่วยชีวิตลูกทาร์บี้ได้เป็นจำนวนมาก

3. เป็นคนกล้าหาญที่จะยืนยันในความเชื่อตามความรู้และอุดมคติ เป็นข้าราชการที่กล้าทำงานคัดค้านโครงการให้หยุด ของรัฐที่เป็นการทั่งนโยบายระดับชาติ เช่น คัดค้านเชื้อน้ำใน ใจ คัดค้านการให้สัมปทานป่าไม้ในป่าหัวข่ายแข้ง โดยมิได้หวนเกรงว่าจะกระทบต่อชีวิต ความก้าวหน้าทางราชการ

4. ก้าวตัดสินใจที่จะเริ่มงานที่จะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติมาก่อนประโยชน์ส่วนตัว เช่น
จะทิ้งโภภารที่จะไปเรียนต่อต่างประเทศที่เมืองนอก เพื่อมารับงานเป็นหัวหน้าเขตวิชาพันธุ์ลัทธิป่าฯ
หัวเชียง ซึ่งเป็นงานยกลำบากและไม่มีผลประโยชน์ส่วนตัว

5.เป็นคนที่ใส่ใจในผู้ใต้บังคับบัญชา ปกป่อง เห็นอกเห็นใจ และปฏิบัติกับเข้าเหล่านั้นอย่างดี งานใดที่เริ่มยังอันตรายก็ร่วมทำงานเคียงข้างเดียง廓ไว้ ร่วมเป็นร่วมพยายามด้วยกัน

6. เป็นข้อร่างการฝึกอบรมที่นักเรียนต้องทำตามที่ได้ระบุไว้ในแบบฝึกหัด

7.พร้อมจะทำงานนอกกรอบที่โดยทั่วไป เช่น ทุ่มเทสร้างความเข้าใจให้กับชาวบ้านและเยาวชนของป่าห้วยชาแมง ทั้งๆ ที่ไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของหัวหน้าเขตวิชาพันธุ์ สัตว์ป่า เพื่อให้ชาวบ้านเข้าใจคุณค่าความสำคัญของป่าไม้และสัตว์ป่า

หากวัชรุณเครื่องเจดนาตั้งใจทำงานในกระทรวงนี้ตามเจดนาของคุณเลิบจิร ก็อาจจะลองนำเรื่องราวดีๆมายกตัวอย่างมา ทำงานให้เพลิน น่าคิดเห็น ตามที่ทำได้ประการตัวไว้ เพราะเชื่อว่าพี่สิบคงน่าจะยังผ่านมองการคุ้นแล้วชื่องคนไทยอยู่ในเมืองที่ทันขั้นกัน โภกภรณ์อยู่ในภาวะใกล้ฉะครบ 23 ปี ที่ทำงานได้เลิศชั้นไปในปัจจุบันได้ระดับครัว